

Chùa Hương / Perfume Pagoda

by Nguyễn Nhược Pháp, English translation by Vuong Thanh, 12.2023

[Link nghe nhạc](#)

Thiên ký sự của một cô bé ngày xưa.

Hôm nay đi Chùa Hương,
Hoa cỏ mờ hơi sương.
Cùng thầy me em dậy,
Em vấn đầu soi gương.

Khăn nhỏ, đuôi gà cao,
Em đeo dài yếm đào;
Quần lĩnh, áo the mới,
Tay cầm nón quai thao.

Me cười: "Thầy nó trông!
Chân đi đôi dép cong,
Con tôi xinh xinh quá!
Bao giờ cô lấy chồng?"

- Em tuy mới mười lăm
Mà đã lắm người thăm
Nhờ mối mai đưa tiếng,
Khen tươi như trăng rằm.

The Chronicles of a Young Girl from Olden Times

Today, I went to Perfume Pagoda (1),
Flowers and grass faint in the misty dew.
Waking up together with my mom and dad,
Gazing in the mirror, I make up my hair.

A small handkerchief, a high coiled bun,
I wore a peach-colored oriental chest-covered silk
cloth
Smart pants, a brand-new shirt,
Holding a conical hat in my hand.

Mother laughed: "Look at her, Dad!
Walking with curved sandals,
My daughter is so pretty!
When will she get married?"

I'm only fifteen,
Yet many come to visit.
Thanks to word of mouth,
They praise me as bright as the full moon.

Nhưng em chưa lấy ai,
Vì thầy bảo người mai
Rằng em còn bé lắm,
(Ý đợi người tài trai).

Em đi cùng với mẹ.
Mẹ em ngồi cồng tre,
Thầy theo sau cưỡi ngựa,
Thắt lưng dài đỏ hoe.

Thầy mẹ ra đi dò,
Thuyền mấp ménh bên bờ.
Em nhìn sông nước chảy
Đưa cánh buồm lô nhô.

Mơ xa lại nghĩ gần,
Đời mấy kẻ tri âm?
Thuyền nan vừa lẹ bước,
Em thấy một văn nhân.

Người đâu thanh lạ thường!
Tướng mạo trông phi thường.
Lưng cao dài, trán rộng.
Hỏi ai nhìn không thương?

Chàng ngồi bên mẹ em,
Mẹ hỏi chuyện làm quen:
"Thưa thầy đi chùa ạ?
Thuyền đông, giờ ôi chen!"

Chàng thưa: "Vâng, thuyền đông!"
Rồi ngắm giờ mênh mông,
Xa xa mờ núi biếc,
Phơn phớt ánh mây hồng.

But I haven't married anyone,
Because my dad told people
That I am still very young,
(Meaning: waiting for a talented young man).

I went with my mother.
She sat in a palanquin,
My dad followed on horseback,
With a long red belt around his waist.

Dad and mom went to the riverbank
The boat swayed by the shore.
I looked at the flowing river,
Sails bobbing up and down.

Dreaming far and thinking near,
How few heart friends in this world.
The boat gracefully moves forward,
And then I see a scholar.

From where comes such an untypical elegant man.
He looks extraordinary.
Tall and straight back with broad forehead.
Who wouldn't admire him?

He sat next to my mother,
Mother asked a question to make acquaintance:
"Sir, are you going to the pagoda?
The boat is crowded, heavens, it's packed!"

He replied: "Yes, the boat is crowded!"
Then he gazed at the vast sky,
In the far distance, faint image of mountains,
With fluffy clouds tinged with pink.

Dòng sông nước đục lờ.
Ngâm nga chàng đọc thơ.
Thầy khen: "Hay! Hay quá!"
Em nghe rồi ngẩn ngơ.

Thuyền đi. Bến Đục qua.
Mỗi lúc gặp người ra,
Thẹn thùng em không nói:
"Nam vô A-di-đà!"

Réo rất suối đưa quanh,
Ven bờ, ngọn núi xanh,
Nhịp cầu xa nhỏ nhỏ:
Cảnh đẹp gần như tranh.

Sau núi Oản, Gà, Xôi,
Bao nhiêu là khi ngồi.
Tới núi con Voi phục,
Có đủ cả đầu đuôi.

Chùa lấp sau rừng cây.
(Thuyền ta đi một ngày)
Lên cửa chùa em thấy
Hơn một trăm ăn mày.

Em đi, chàng theo sau.
Em không dám đi mau,
Ngại chàng chê hấp tấp,
Số gian nan không giàu.

Thầy me đến điện thờ,
Trầm hương khói toả mờ.
Hương như là sao lạc,
Lớp sóng người lô nhô.

The river water was turbid.
He recited poetry melodiously.
My dad praised: "Excellent! Excellent!"
I listened and was amazed.

The boat crossed the Turbid Shore.
Every time we met someone,
Feeling bashful, I didn't speak:
"Namo Amitabha!"

Clear streams flow around,
By the shore, green mountain peaks,
A distant small bridge:
The scenery is almost like a painting.

Beyond the Oan, Ga, and Xoi mountains,
there were many monkeys sitting.
After reaching the Elephant mountain,
we saw it has both head and tail.

The pagoda was hidden behind trees.
(Our boat journey in a day)
Entering the pagoda gate, I saw
there was over a hundred beggars.

I go, and he follows.
I dare not walk fast,
for fear of his criticism that I'm hasty.
People fated with difficult life are not wealthy.

Dad and mom went to the worship hall,
Fragrant incense smoke filled the air.
The scent was like from a lost star,
Waves of people standing and bowing.

Chen vào thật lắm công.
Thầy me em lễ xong,
Quay về nhà ngang bảo:
"Mai mới vào chùa trong."

Chàng hai má đỏ hồng
Kêu với thằng tiểu đồng
Mang túi thơ bầu rượu:
"Mai ta vào chùa trong!"

Đêm hôm ấy em mừng!
Mùi trầm hương bay lừng.
Em nằm nghe tiếng mõ,
Rồi chim kêu trong rừng.

Em mơ, em yêu đời!
Mơ nhiều... Viết thế thôi!
Kẻo ai mà xem thấy,
Nhìn em đến nực cười!

Em chưa tỉnh giấc nồng,
Mây núi đã pha hồng.
Thầy me em sắp sửa
Vàng hương vào chùa trong.

Đường mây đá cheo leo,
Hoa đỏ, tím, và vàng leo.
Vì thương me quá mệt,
Săn sóc chàng đi theo.

Me bảo: "Đường còn lâu,
Cứ vừa đi ta cầu
Quan Thế Âm bồ tát
Là tha hồ đi mau!"

To get in took a whole lot of effort.
After mom and dad finished the ceremony,
on returning home, my mother spoke::
"Tomorrow, we'll go to the Inner Pagoda."

He, with cheeks turned rosy red,
said to his pageboy:
"Bring a bag of poetry and wine.
Tomorrow, we'll go to the Inner Pagoda!"

That night, I rejoiced!
The fragrance of incense floated in the air.
I lay down listening to the pagoda gong,
Then I heard the birds singing in the forest.

I dream, I love life!
Dreaming a lot... But I will only say that much!
Lest someone sees what I wrote,
and laugh at me!

I haven't awakened from the deep sleep,
and the mountain clouds already turned pink.
My mom and dad are preparing
gift and incense for going to the Inner Pagoda.

The path is rocky and far.
Red, purple, and yellow flowers climb.
Taking pity that my mother is very tired,
to take care of her, he followed from behind.

Mother said: "The road is still long,
Just walk steadily and pray
the name of Bodhisattva Avalokiteshvara.
That will help us proceed quickly!"

Em ư? Em không cầu,
Đường vẫn thấy đi mau.
Chàng cũng cho như thế.
(Ra ta hợp tâm đầu).

Khi qua chùa Giải Oan,
Trông thấy bức tường ngang,
Chàng đưa tay, lẹ bút
Thảo bài thơ liên hoàn.

Tấm tắc thầy khen: "Hay!
Chữ đẹp như rồng bay."
(Bài thơ này em nhớ,
Nên chả chép vào đây).

Ô! Chùa trong đây rồi!
Động thăm bóng xanh ngời.
Gấm thêu trần thạch nhũ,
Ngọc nhuộm hương trầm rơi.

Me vui mừng hả hê:
"Tặc! Con đường mà ghê!"
Thầy kêu: "Mau lên nhé!
Chiều hôm nay ta về."

Em nghe bỗng rụng rời
Nhìn ai luống ghen lời!
Giờ vui đời có vậy,
Thoảng ngày vui qua rồi!

Làn gió thổi hây hây,
Em nghe tà áo bay,
Em tìm hơi chàng thổi!
Chàng ôi, chàng có hay?

I? I don't pray,
Yet the road seems fast.
He also agrees.
(Our minds are in harmony).

When passing the Clear Unjustness Pagoda,
Seeing a long wall,
He extended his hand, and quickly wrote
A series of linked verses.

Dad praised: "Excellent!
Beautiful characters like flying dragons."
(I remember this poem,
So I won't copy it here).

Oh! Here's the Inner Pagoda!
The cave is deep, shimmering with green.
The ceiling with colorful rosin and gemstones.
Incense of gold falling to the grounds.

Mother was joyous and excited:
"Wow! The path to here was frightening!"
Dad said: "Do hurry up!
This late afternoon, we will return."

I suddenly feel panic stricken.
Looking at him, choked with words!
Is happiness in life like this,
A fleeting day of joy has passed!

The wind blows gently.
I hear the sound of a dress fluttering.
I seek his breath!
Oh, him, does he know?

Đường đây kia lên giờ,
Ta bước tựa vai cười.
Yêu nhau, yêu nhau mãi!
Đi, ta đi, chàng ôi!

The road leads up to the sky,
I walk leaning on his shoulder, smiling.
Love each other, love each other forever!
Go, let's go, my dear!

Ngun ngút khói hương vàng
Say trong giấc mơ màng
Em cầu xin Trời Phật
Sao cho em lấy chàng.

The scent of golden incense,
Intoxicated in a dream..
I pray to God and Buddha
That I may marry him.

by Nguyễn Nhược Pháp

English translation by Vuong Thanh, 12.2023

www.vietnamvanhien.net

